

מזודה אני

לקט רשימות ורעיונות התחזקות באמונה ובטחון וקבלת יסורים
מהרה"ח ר' **מרדכי יצחק בן פיגא יהודית סאמעט** הי"ו
בעת אמירת "מזדה אני" מידי יום ביומו בבית הכלא

רבה אמונתך / חידושי מזדה אני

יום רביעי לסדר ואפן וארד (עקב) כ' מנחם אב תשע"ח. בית הסוהר אלנוואד, פענסעלוועניע.

עוד יש לומר, 'ההר' מרמז על היצר הרע, וכן 'ההר' מרמז על יסורים גדולים. ואפשר לומר שהתורה מלמדת אותנו שכאשר נמצאים במצב של 'ההר' מלחמת היצר או כשיש יסורים גדולים אשר בוער כאש, אז העצה לקחת את שני לוחות הברית, שהם אנכי ולא יהיה לך, שזה אמונה רבה, ולהיות מובדל מן הרע על ידי מזדה אני, כי מזדה אני הוא רבה אמונתך.

זה שהכתוב חוזר כמה פעמים "מזדה אני" ואפן כנ"ל, לומר לכל מקום שאתה פונה, תתחיל במזדה אני.

גם "וארד" ר"ת 'ומזדה אני' ר'אשית 'ד'ברייך, לרמז כי על ידי מזדה אני מורידים ההר הגדול של היצר ושל הצרות הבערים כאש.

וכן לרמז שאמירת מזדה אני בבוקר צריך להיות בחיות ובאש, כי אותיות באש ר"ת 'ב'מזדה אני' ש'חרית.

בל תוסיף כדי לא להגיע לבל תגרע.

מזדה אני של היום!

בהתגברות חדשה כנגד ההר פעמים, אשר בנוסף למצב התמידי של בית הסוהר, גם נתקן אותי מכל קשר עם החוץ (ר' מרדכי יצחק נענש אז בשלילת טלפון אימייל ומבקרים מבחוץ), אמרנו היום "מזדה אני" ביתר שאת וביתר עוז וחדוה, לדעת "אז עס טוט זיך גארנישט אליין", כל דבר קטן וגדול מאת השי"ת לטובתינו.

זה שחנן אותי הבורא בעת שלמדתי הפסוק (דברים ט, טו) ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי".
וברמב"ן כתב דקודם שירד משה מן ההר התפלל.

ואמרת לפרש דהנה יש לדיין לשון הפסוק 'ואפן' מיותר, היה מספיק לכתוב וארד מן ההר. אלא יש לרמז ולומר 'ואפן' ראשי תיבות 'ומזדה אני' פ'ה 'נ'זמר, וזה היה התפילה של משה לפני שירד מן ההר.

יום שלישי לסדר אותו תשמרו (עקב) כ"ו מנחם אב תשע"ח בית הסוהר עלענוואד פענסעלוועניע

שנאמר בה 'רבה אמונתך'. וזה הרמז, כי לכאורה יש להבין מה הכוונה 'אותו' תשמרו, אלא לרמז אותו ר"ת 'ומזדה אני' ת'אמרו 'ת'תחילו 'ת'שרישו, אז יתרבו האמונה להיות בטל ומבוטל להשי"ת לעשות רצונו המלא באופן היותר טוב.

עוד אפשר לומר הפשט במה שאמר 'את כל הדבר' אשר אנכי מצוה, למה נאמר ולא נאמר את כל אשר אנכי מצוה, וכן מה הכוונה "אותו" תשמרו וכן יש להבין מה כוונת הכתוב 'עליו' ו'ממנו'.

ואפשר לתרץ ולומר 'את כל הדבר', 'הדבר' פירושו כל מה שקורה בכל ענין, לדעת כי זאת הוא אשר השי"ת מצוה שכן יהיה, 'לא תוסיף ולא תגרע' כלומר שלא תאמר זה הסיבה שזה קרה, ואם לא סיבה זו היה נמנע הדבר, אלא לדעת כל דבר כמו שהוא הינו אך ורק 'אשר אנכי מצוה', כי כן צוה השם. וזה הכוונה 'עליו' שלא להוסיף סיבות למה קרה הדבר או לגרוע אם זה לא היה זה.

וכל זה הוא "מזדה אני" להשריש האמונה ולהתבטל להשי"ת וכן מרומז מזדה אני אות ראשונה בפסוק א' ואות אחרונה הוא ו' או מ' ומזדה אני.

מזדה אני של היום!

היום יומא דהילולא פון דעם הייליגן רבי'ן זי"ע, וזה מה שחנן ה' אותי היום על מזדה אני.

בפרשתינו (דברים יג, א) 'את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו'.

הנה היסוד של מצוה זה הוא התבטלות לה' במלוא מובן המילה, כי באמת המצוה של 'לא תגרעו' יש להבין, שאסור לגרוע מהמצוה אשר ציוה השם, אבל 'לא תוסיף' לכאורה קשה להבין למה לא יוסיפו. אבל האמת הוא דמאותו הטעם שלא תגרע' לכן 'לא תוסיף', כי אדם צריך להיות בטל ומבוטל לרצון ה' לעשות רצונו כרצונו, ומי יכול להוסיף על רצונו, וכמו שאתה מבין שאין אתה יכול לגרוע, כאן אין אתה יכול להוסיף על דבריו, כי כל הוספה מראה "ישות" כאילו אתה ידוע מה להוסיף, וכל זה הוא יסוד האמונה והתבטלות אמיתי בלי שום רצון אחר חוץ מרצון השי"ת.

וידוע שהתבטלות אמיתית נובע מאמונה, כי כפי שאמונתו יותר במדריגה כן הוא בטל לפני השי"ת, ואמונה נובע מ'מזדה אני'

עשרה נסיונות ביום אחד

ערב שבת קודש שופטים ער"ח אלול, כ"ט מנחם אב תשע"ט. פה בית הסוהר אוטסוויל נ.י.

את עשתונותי ואמרת גי גם על זה "גם זו לטובה" והשי"ת הגדול יכול לעזור לי בצרכי שבת גם ממקום אחר.

ד. התכונתי ללכת ולהתרחץ במקלחת לכבוד שבת, אחר אשר לא הרשו לי ללכת למקוה. כשכבר הייתי מוכן להיכנס להתרחץ, קפץ ערל אחד ונכנס לתוך המקלחת והוצרתי ללכת למקום אחר. ות"ל לא אמרתי לו דבר רק אמרתי כלפי שמייה "גם זו לטובה".

ה. הלכתי למקלחת אחרת (יש רק כמה בודדים לכ800 איש) וכאן צץ לי קושי אחר, כאשר ניסיתי לפתוח את ברז המים והנה הוא סגור הרמטית, לא הצלחתי לפתוח אותו ולהשתמש בו בשום אופן. ושוב אמרתי "גם זו לטובה", הלכתי למקלחת אחרת וחיכיתי עד שיתפנה והתרחצתי לכבוד שבת.

ו. בכל יום אני משתדל לעשות מעשה חסד לפני התפילה כהכנה לתפילה. לצערי לא מצאתי היום את הדבר חסד הזה שהכנתי לי, ושוב אמרתי "גם זו לטובה".

ז. בכל יום אני מתפלל בתאי, וסיכמתי עם הערל החולק עמי את חדרי שיתן לי להתפלל בחדר, ואני גומל עמו בהרבה טובות כך שאינו מפסיד מזה כלל. וכהיום אמר לי הערל שהוא צריך את החדר לצרכי ואיני יכול להתפלל כאן היום. היה זה נסיון קשה, אבל בחסדי השם גם על זה אמרנו "גם זו לטובה".

ח. כהרגלי בכל שבוע, אני מתקשר להורי היקרים שיחי לאחל להם א גיטן שבת. גם היום חיכיתי בתורי לטלפון, אשר כפי שכתבתו כמה פעמים אין זה מן הדברים הקלים, כי יש תור ארוך ודחיפות וכו'. כשהגיע תורי וניסיתי להתקשר לא הצלחתי להשיג קשר והטלפון לא עבר. כך ניסתי כמה פעמים במשך 15 דקות ולא הצלחתי. וגם על זה אמרנו "גם זו לטובה".

ט. לאחרונה, לאחר השתדלות עם הראב"י, נתנו לי רשיון לקבל כל שבוע את המאכל "אייער מיט ציבעל" הנהוג בכל תפוצות ישראל לאכול לכבוד שבת קודש. השבוע אמר לי הטשאפליין (הממונה על כל ענייני הדת בבית הכלא) שהשבוע לא נקבל את זה. ושוב "גם זו לטובה".

י. כל שבוע אני מקבל בדואר חבילה עם חומר קריאה ובפרט גליונות של דברי תורה לכבוד שבת קודש, דבר המחיה את הנפש ומביא הרבה התחזקות, והגם מן הקשרים היחידים אשר יש לנו עם העולם החיצון. השבוע לא הגיע שום דבר, כמובן שהיה לי אכזבה גדולה ועגמת נפש, בפרט שכשהדברים יגיעו כבר יהיה יום שני, וסדרה חדשה. אבל שוב התחזקנו ואמרנו "גם זו לטובה".

והשי"ת יעזור שיהיה לי ולכל בית ישראל א גיטן שבת מתוך חסדים מגולים ורחמים פשוטים אמן.

אכתוב כאן סיפור מעשה שקרה עמי היום ערב שבת קודש, כאן באוטסוויל בין חומת בית הכלא.

לכל אחד ואחד יש נסיונות בכל יום ויום, לפעמים נסיונות שאפשר לקרוא להם נסיון קל, ולפעמים קשים יותר. אבל לפעמים מגיע היום בה"א הידוע, אשר מתרכזים בו כל מיני נסיונות האפשריים, אלעס גייט אויף די לינקע זייט, ותפקידו של היהודי לא לאבד את העשתונות, לא להגיע לידי כעס ועצבות, רק להתחזק באמונת אומן ולקבל הכל באהבה ובשמחה ולומר בפה מלא בקול רם "גם זו לטובה", ולהודות להשי"ת על אשר נותן כח לעמוד בנסיון. ואכן יום כזה היה לי בזה היום, שעברתי בו עשרה נסיונות ובס"ד זכיתי לעמוד בהם.

ואכתוב כאן את ה10 נסיונות בקיצור, אשר באמת היה אפשר להאריך בכל אחד מהם באריכות גדולה, רק שיכלה הנייר. ואפילו שבכמה מהם אפשר לדמות שהם זוטות, יש לדעת שכאן בכלא, גם הזוטות לדברים גדולים ייחשבו, כי בכלא האדם מוגבל ביותר, וכאשר נגרם קושי בהדברים המועטים שאפשר לו לעשות בכלא, הרי זה נוגע בדברים העומדים ברומו של עולם ממש, ורק באם יודעים איך לעבור אותם בס"ד, ורק להתרומם מזה.

ואלו הם הנסיונות של היום:

א. קומתי הבוקר ואמרתי מודה אני וכהרגלי בכל יום אני חושב על רעיון חדש להתחזק בו, אבל מעשה שטן שלא הצלחתי ולא נפל בראשי שום רעיון חדש, וכמה שהפכתי ברעיוני לא הצלחתי. היצר הרע ניסה להביא אותי להיות בעצבות, אבל בחסדי השם התחזקתי כנגדו ב"לא" ואמרתי לראשונה "גם זו לטובה".

ב. כפי שכתבתי כמה פעמים, בכל שבוע יום השישי ערב שבת הוא יום מאוד עסוק (פארנומען) בשבילי, כל דקה מחושבת להכין צרכי שבת, ובפרט שעות הבוקר, כי יש דברים שאפשר לעשות רק בבוקר. היום בבוקר איחרו הסוהרים מלפתוח את דלתי התאים בשעה, דבר אשר כשלעצמו גורם הרבה רוגז במחלקה, אחרי אשר כל הערלים עומדים נרגזים בדלתי תאם ודופקים מקללים וצועקים שיבואו לפתוח להם הדלתות אחר היותם סגורים ומסוגרים זה עשר שעות. ולי בפרט הדבר גרם קושי גדול אשר גזל לי הרבה זמן להכנות לשבת קודש. אבל גם על זה אמרנו בפה מלא "גם זו לטובה" על כל דקה אשר הנני נמצא כאן בכלא ובפרט על האיחור הזה.

ג. חיפשתי בבוקר אחר הערל אשר כרגיל אני קונה אצלו כל שבוע מצרכי השבת ושאלתי אותו האם יש לו סחורה בשבילי לצורך שבת. ולצערי אמר לי שאין לו כלום בשבילי. אשר זה היה יכול להיות סיבה בשבילי להישבר, אבל בחסדי השם לא אבדתי

בין המצרים בתוך המצרים

התגלגלות ימי שלוש השבועות בתוך המיזרה, מתוך מכתב הנכונה על ימי אלו.

החכמה (שה"ש א'): משכני אחרך נרצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך, כי כל מה שזוכה האדם ליכנס יותר לפניו בחדרי ידיעת גדולתו יתברך יותר תגדל בו השמחה, ויהיה לכו שש בקרבנו. ואומר (תהלים קמ"ט): ישמח ישראל בעושי בני ציון יגילו במלכם. הרי שעל ידי שמחה מגיעים לדביקות, שפירושו שהוא נעשה חאד עם השי"ת, הוא רוצה מה שה' רוצה, ושונא מה שה' שונא, ומה שאין רצון ה' גם אין זה רצונו, וכו', דואג על כבוד השי"ת.

זה שהכוונה שגם עכשיו הם ימי שמחה כי ימי אלו במהותם הם ימי שמחה, וכן אמרו חז"ל (עירובין נד.) כל מקום שנאמר נצח סלה ועד אין להם הפסק עולמית. נמצא לפי זה שגם עכשיו בפנימיות יש בהם בחינת השמחה. (גם מספר י"ז הוא הגימטריא של טו"ב, לרמז שהכל טוב גם ימים אלו של אבילות נטמן בהם טוב גמור). ובתשעה באב אנו רואים במפורש שיום זה נקרא מועד, ככתוב (איכה א' ט"ז) קרא עלי מועד. ואם תשאל ותאמר מאי האי שמהפכים היוצרות לקרוא לימים אלו ימי שמחה, הרי בימי שמחה אסור להתאבל, גם למה אנו אומרים בסליחות ליי"ז תמוז, צום הרביעי הפך לנו לששון ולשמחה, אם הם כבר עכשיו ימי שמחה למה צריך להפוך, ובדברינו יבואר גם הלשון "הפך".

אכן, ימי בין המצרים כלו ועברו, ואנו עומדים כבר עמוק תוך שבועות הנחמה. כבר שמענו את קול השופר, שמתריע על ימי התשובה להם נכנסנו. אבל מעבר לחומות הכלא, השעון הולך בקצב אחרת לגמרי, ורק עכשיו קיבלנו המכתב דלהלן, ובה מסופר על ימי בין המצרים שעברו בתוך מיצרי הכלא, התובנות והלקחים הם שימושיים בשבילנו כל השנה, וזו מן הסבות שבכלל לא מאוחר בכדי להביאם עכשיו. קראו והתרוממו. (מפני קוצר המקום הבאנו השבוע רק תחילת המכתב וההמשך יבוא)

מטבע הדברים אף אחד לא מחכה על ימי בין המצרים שיגיעו, וכשהגיעו מחכים שיעברו. חומרת הימים הולכת וגוברת, זה מתחיל מיום י"ז בתמוז, ר"ח במידה יתירה, אחריו מגיע שבוע שחל בו, ואח"כ ז' באב, עד שמגיע יום ת"ב עצמו. ומי מדבר מקושי המיוחדת שבשנה הזאת בתוך תקופת הקורונה, שכל קושי רגילה, מוכפלת בהיותה בזמן הזה שהיא קשה מעצמה. וכאן בתוך הבור הרי כל זה קשה מאוד, מה שלא מברכים לשום יהודי, רק לשונאי ישראל.

אבל האמת הוא שהשורש והנקודה הפנימית של ימים אלו הוא, "שמחה". הדבר מרומז בנוסח הסליחות של י"ז תמוז. "נצח היותם לשמחה ולששון ולמועדים טובים". ואפשר לומר בנוסח

ולהבין הדברים, צריכים קודם כל להבהיר, מה זה שמחה, כשנעיין בהספרים הקדושים נראה כי עיקר השמחה הוא המדריגה של אהבה ודביקות בה', שמגיעים לזה רק על ידי אמונה חזקה. כמבואר בספר אורחות צדיקים בשער השמחה. וזה לשון ספר מסילת ישרים בשער החסידות פרק י"ט. כי זאת היא השמחה האמתית שיהיה לכו של אדם על, על שהוא זוכה לעבוד לפני אדון יתברך שאין כמוהו, ולעסוק בתורתו ובמצותיו שהם השלימות האמתית והיקר הנצחי, ואמר שלמה במשל

אפשרויות ההתקשחות עם הר"ר ר' מרדכי יצחק

ר' מרדכי יצחק ימחק לקבל תגובתכם והארוכות, ודרישת שלומכם. להלן שלשה אפשרויות אך לתקשר איתו לתוך בית הכלא

א. שליחת מכתב על הדואר. לכתובת:

Mordechai Samet 83253-054
FCI Otisville
P.O. Box: 1000
Otisville N.Y. 10963

ב. שליחת מכתב בדוא"ל (אופן זה אפשרי רק באנגלית) לכתובת: mordchasamet@gmail.com

ג. דרישת שלום על ידי SMS (אופן זה אפשרי רק באנגלית) למספר (בארה"ב) 1-718-618-9419 (מא"י 00), אין אפשרות לצרף קבצים בדוא"ל ובהודעה כתובה.

כמה נקודות חשובות כששולחים מכתב בדואר רגיל

המעטפה צריכה להיות בצבע לבן. אין להדביק שום מדבקה על המעטפה, גם לא של כתובות המען והשולח. כתובת השולח יהיה נכתב בכתב קריא וברור.

חשוב לכתוב כתובת השולח גם בתוך המכתב, כי לפעמים מגיע אליו המכתב בלי המעטפה.

היות ששליחת מכתב מהכלא הוא דבר קצת מסובך (הוא צריך לקבל מדבקה מיוחדת שקשה להשיג), וקשה לו להגיב למכתבכם במכתב חוזר, לכן טוב לציין בתוך המכתב כתובת דוא"ל או מספר לשלוח הודעה כתובה, בה יוכל ר' מרדכי יצחק להגיב למכתבכם.